

pleks. Bortset herfra er der grumme lidt af Lyspunkter. Ølskatten er bleven nedsat fra 10 Kr. 25 Øre til 9 Kr. 50 Øre pr. hl; det er ikke meget, det betyder sikkert grumme meget for Bryggerierne, men vil neppe faa nogen som helst Betydning for Forbrugerne, det drejer sig kun om $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{3}$ Øre, om jeg ikke regner meget fejl, for hver halve Bajer. Man har opnaaet Tilsgagn fra alle de ledende Bryggerier om, at de i de næste 5 Aar ikke ville forøge den nuværende Detailpris med mere end 1 Øre; det er vel tvivlsomt, om Bryggerierne vilde have forøget Prisen mere under andre Omstændigheder, om ikke den Forøgelse med en Øre, som fandt Sted for nogen Tid siden, har anteciperet en Del af den forventede Ølskat, saa at altsaa Resultatet bliver, at de 75 Øre ikke her kommer til at øve nogen som helst virkelig Indflydelse for Forbrugerne. Brændevinsskatten er bibeholdt uforandret, 60 Øre pr. l, kun Afgiften af Forskæringsspiritusen er nedsat. Det var et af de yderst faa og svage Momenter til en Værdibeskatning, som findes i vor Lovgivning, hvorefter den noget mere værdifulde Vare blev noget højere beskattet end den mindre værdifulde. Dette Moment er her strøget; det er, saa vidt jeg ved, et Moment, som man i sin Tid i Venstrekredse har sat Pris paa. Cigaret-skatten er forbleven uforandret med Undtagelse af de Bestemmelser, der gaa ud paa at formindske Genen for de handlende; for Forbrugerne kommer det ud paa eet, for deres Vedkommende er der ingen Lettelser sket. Man vil heraf se, hvor lidt det er, hvor ganske forsvindende lidt det er af disse Nedsættelser — paa Kultoldens Bortfald nær —, som kommer ud til Forbrugerne i Form af en mindre Prisforøgelse end den, der oprindeligt var foreslaaet. Samtidig er den indirekte Beskatning bleven udstrakt eller vil blive udstrakt til nye Omraader, som ikke vare med i den oprindelige Finansplan; paa Lotterisedler skal der vindes en halv Million ind, paa Totalisatorspillet en kvart Million. Det er to Bestemmelser, som ikke ere til Behandling i dette Ting i Øjeblikket, men som ville komme til Behandling en af de første Dage. Det er to Bestemmelser, som for mig have ikke ringe Interesse, fordi de bidrage til at give hele dette Lovgivningsarbejde dets Karakter. Ligesom den forøgede Ølskat og Brændevinsskat give Staten overordentlig stærk Interesse i Drikkeriet, saaledes vil Staten ved disse to Love blive interesseret i Spillelidenskaben; jo stærkere Spillelysten i Befolk-

ningen bliver, des flere Penge gaar der ind i Statskassen. Øl og Lotterispil, Brændevin og Væddemaal om Væddeløbsheste blive nu store Indtægtskilder for Staten. „Non olet“, Pengene lugte ikke, sagde en gammel romersk Kejser om de Penge, han fik ind ved en Afgift paa det smudsigste Erhverv af alle. „Non olet“, Pengene lugte ikke, kunde den højtærede Finansminister med nogen Grund sætte som Motto paa den Række samlede Skattelovsværker, som han nu udgiver, eller som Venstre og Højre nu udgive. Det vilde pynte paa Titelbladet og passe til Indholdet.

Paa den Maade er det med de indirekte Skatter, som jo er det store Gros, de $\frac{2}{3}$ af hele det Skattelovskompleks, vi nu staa overfor. Det er set fra Samfundets Side, fra den store ubemidlede Befolknings Side, kun rent overfladiske og periferiske Forandringer, det drejer sig om. Ganske anderledes er det med den Skat, som jeg ganske særlig skal dvæle ved, den direkte Skat, Indkomst- og Formueskatten. Her er der, siden vi saa dette Lovforslag sidst, sket meget gennemgribende Ændringer, og det er Højre, der har dikteret Ændringerne, de bære tydeligt Mærket deraf. De betegne, naar man ser bort fra selve Ligningsreglerne, der jo ere af teknisk Natur, et Tilbageskridt af meget alvorlig Beskaffenhed. Straks det første Blik, som de Herrer ville kaste paa den foreliggende Indstilling, vil skarpt vise den militaristiske, reaktionære Tendens, som har dikteret Forandringerne. Der ville De se, at man baade for Formue- og Indkomstskattens Vedkommende er gaaet bort fra den foreslaaede Ratebeskatning og tilbage til den tidligere anvendte Gruppebeskatning. Rateskalaen, der undgik de skarpe Spring og skabte jævne Overgange fra den ene Sats til den anden, var i teknisk Henseende et meget væsentligt Fremskridt og et virkeligt Lyspunkt i Regeringens Lovforslag. Det er forladt, men hvorfor er det forladt? Der er ingen Tvivl om hvorfor, der er ingen Tvivl om, at det er, fordi det, hvis man beholdt Rateskalaen som oprindeligt foreslaaet af Regeringen, vilde være noget nær praktisk umuligt at udsondre Militærskatten af 1909 som en særskilt og fra den øvrige Indkomst- og Formueskat skarpt afgrænset Del. Militærskattens Udsondring er jo et brændende Ønske hos Højre og vistnok hos adskillige Venstremænd, og den er i god Konsekvens med hele deres militærpolitiske Opfattelse. Thi hvis Militærskatten glider ud og forsvinder i den øvrige Skat og smelter sammen med